

ההתחזות שלאקאן רצה, על פי המינוח שלו, לסלק, [déloger], רובצת מעבר למה שיכול להיאמר על אודות ההעברה הנגדית ולתהפוכות האנטי-פרידיאניות של הפסיכואנליזה: "בכוונתנו להראות במה חוסר-אונים לשאת באופן מובהק פרקסיס [praxis], פונה, כפי שזה בתולדות בני האדם ברגיל, לעבר הפעלה של כוח". אמנם הפסיכואנליטיקאי "מכוון את הריפוי". אלא שהכוונת הריפוי עניינה "לגרום לסובייקט שישם את הכלל האנליטי" ובשום מקרה לא "הכוונת הפציית". "ההכוונה המצפונית", כפי שהקתלוצ'ים מעודד כלל לא באה בחשבון.

שמונה שנים מאוחר יותר, בדרכו אחר " הטלת הספק באנליזה", לאקאן מצהיר שביחס לכל פסיכואנליטיקאי " תופסת ההתחזות"⁶. בהשתדלו, כך הוא אומר, לאפיין את המימד של אמת שמחולל הפרקסיס האנליטי הוא תוהה: "כיצד נבטיח לעצמנו שאיננו בהתחזות?" הוא מצייין שאם הוא עושה שימוש במונח של התחזות, כי אז זה כדי להתקרב " ליחס של הפסיכואנליזה אל הדת ומשם אל המדע". הפיתוח שהוא עושה מוביל אותו לאשש את זאת ש"האנליזה איננה דת. היא נובעת מאותו מצב כמו המדע. היא נכנסת לתוך החסר המרכזי בו הסובייקט מתנסה כאיוו". זה מתוך עמדה של ארשת [semblant] של אובייקט a שהאנליטיקאי פועל.

ההתחזות במימד הסקסואלי

הסימפטום יכול להיות מתואר כמענה להתחזות האבהית והארשת כתצורה של התחזות זו. זה בכך שהפרברטי, בגנותו את הארשת, קורע לגזרים את ההתחזות.

ההתחזות אחויה על די הארשת. בהצגתו את הסמינר על דיסקורס שלא יהא מן הארשת [D'un discours qui ne serait pas du semblant] מעלה ז'.א.מילר את זאת ש "במימד הסקסואלי, אין די בהיות, יש גם להיראות"⁷. אצל הסובייקט המדבר ה"מסמנים הדמיוניים" מהווים מיני ארשת. "ראוי להבחין היטב בינם לבין הממשי שהם מסתירים ובה בעת חושפים, זה שהנו של ההתענגות". ההתחזות הגברית עוברת דרך הפאלוס, מכשיר של התענגות כזבת. " הגבר משועבד לארשת אותה הוא נושא עליו [:] לפגוש את האישה מינית הינו תמיד עבור הגבר להעמיד את הארשת למבחן הממשי, ונושא ערך של "רגע האמת".

כך אנו יכולים לאכן את מה שנע מן הדחייה של האב וההתחזות האבהית עד ההתחזות של האנליטיקאי, כאשר זה האחרון מעמיד פני אב. ואף את מה שמתרחש במימד הסקסואלי, בו ההתחזות הגברית עוברת דרך הארשת הפאלית.

תרגום: גבריאל דהאן

⁶ Lacan J., *Le Séminaire*, livre XI, *Les quatre concepts fondamentaux de la psychanalyse*, Paris, Seuil, 1973, p. 237-239.

⁷ Miller J.-A., in Lacan J., *Le séminaire*, livre XVIII, *D'un discours qui ne serait pas du semblant*, Paris, Seuil, 2006, quatrième de couverture.